

Prekenverkstedet

Den Norske Israelsmisjon

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

1.juledag – 25.desember 2015

Prekentekest: Joh 1,1-14

Lesetekst I: Ordspr 8,1-2.22-31

Lesetekst II: Hebr 1, 1-6

«Ordet ble menneske og tok bolig iblant oss»

Til dagen

Denne dagen i julen er ofte lite besøkt i kirken, men samtidig er de som kommer ute etter ettertanke og litt dybde som en kontrast til juleaftens litt lettere gudstjeneste.

Til teksten

Dette er en tekst som jeg ikke blir så fort ferdig med. Denne teksten viser evangelisten Johannes sin formuleringsevne på sitt beste og sitt dypeste. Denne teksten blir mer poetisk og mer ordrik og innholdsrik enn Lukas sitt juleevangelium. Tekstene har det samme ønske om å fortelle at Jesus er født, men uttrykksmåten er svært forskjellig.

Det er mange momenter i selve teksten å ta tak i. Det er en spennende kontrast som ligger i at ordet var hos Gud og ordet ble menneske.

På en del språk, som gresk og japansk, brukes termen *kjøtt*. Dvs det samme som brukes om kjøtt vi spiser. Det understreker hvor tydelig det skjer et skille. Ånden er blitt noe konkret.

Et annet moment er begrepet: «Tok bolig iblant oss». Dette begrepet finner vi bare her i hele NT.

Det kan også oversettes med «slo opp sitt telt».

Til preken

«Å tro på Gud betyr for meg noe helt annet nå enn før. Da hadde jeg en teoretisk tro. Å tro på Gud er like naturlig som sol og regn. For meg betyr Jesus Guds mulighet til å vise menneskeslekten at Han går med oss og er midt i blant oss. Jesus er Guds vitnesbyrd om en Gud som ikke er bare skaper, men som kommer til oss for å gjenløse oss til seg».

(Dronning Margrete av Danmark).

Dronning Margrete snakker om en nærværende Gud som går med oss og er midt i blant oss. Og det er det Johannes også vil formidle. Ordet ble kjøtt og tok bolig iblant oss.

Ordet - Jesus - var hos Gud, men ble sendt til oss for å vise at Gud ville gi oss Guds nærvær i våre liv og vår hverdag.

Gudsnærværet

Opp igjennom historien har mennesker vært opptatt å ha et sted for Guds nærvær på jord. Allerede i ørkenen hvor de fikk arken, og gjennom oppbygging av tempelet i Jerusalem, så har stedet hvor Guds nærvær var, vært viktig. Oppbyggingen av tempelet og tilbedelsen der gav jødefolket en visshet om Guds nærvær i deres liv.

Det samme erfarer vi med vår kirke. Mennesker kommer til kirken i sorg og glede. Kirken i lokalmiljøet er viktig samlingspunkt, og vi vet mange mennesker opplever at kirken er stedet for Guds nærvær og at det er Guds hus.

Jeg har ønsket å formidle til konfirmantene at de kan huske på at de har et hjem i kirken og at de er velkomne til å komme tilbake senere og kunne si: «Her er jeg hjemme og her er Gud».

I teksten står det: «ordet ble menneske og tok bolig iblant oss».

Iblant oss

Han ville være der vi er. Midt i blant oss, for å leve mellom oss og med i våre liv. Da Jesus kom, ble han en del av det jødiske samfunnet og levde som en av den. Slik ønsker han at det fortsatt skal være.

I Joh 20.31 står siktemålet for Johannesevangeliet: «Men disse (ordene) er skrevet ned for at dere skal tro at Jesus er Messias, Guds sønn, og for at dere ved troen skal ha liv i hans navn»

Det handler om en levende relasjon og et nærvær i vår hverdag og i våre liv. Dronning Margrete var opptatt av den gjenløsning vi mennesker får gjennom Jesus.

Spor av Jesus

Hvis vi ser oss rundt i vår hverdag - hvilke spor av Jesus ser vi da? Hvilke spor har vi av Jesus i vårt samfunn? Noe er oppløftende og noe er mer mørkt. Jesus nærvær er konstant, men lar vi han få påvirke slik han ønsker? Han tok bolig i blant oss. Han vil være her og han vil gi oss liv.

Jesus har tatt bolig i blant oss. La oss gi han rom i våre liv og i vårt samfunn, slik at hans herlighet kan få prege det slik han ønsker det.

Inger Marie A. Oppegård

Daglig leder av Lærernes Misjonsforbund, ordinert prest DNK, tidl. misjonær Japan.

laermisj@laermisj.no